

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

A6-0060/2008

4.3.2008

PRANEŠIMAS

dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių
(2007/2111(INI))

Žuvininkystės komitetas

Pranešėja: Elspeth Attwooll

PR_INI

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	8
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	13

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių (2007/2111(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką¹,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Bendrosios žuvininkystės politikos reformos plano (COM(2002)0181),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių (COM(2007)0073),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A6-0060/2007),
- A. kadangi savo žaliojoje knygoje dėl bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) reformos Komisija išreiškė nuomonę, kad alternatyvios valdymo priemonės – svarbios papildomos Bendrijos žvejybos valdymo priemonės,
- B. kadangi Komisija pradėjo diskusijas dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo,
- C. kadangi daugelis suinteresuotų veikėjų jau įnešė savo indėlį į šias diskusijas,
- D. kadangi anksčiau jau buvo atlikta nemažai teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo tyrimų, tačiau nė vienas iš jų neapėmė visų jūrinių ES valstybių narių,
- E. kadangi daugelio tyrimų metu vis dėlto tirta, kaip veikia sistemos, pagal kurias žvejybos teisės perleidžiamos už ekonominį atlygį, ir koks jų poveikis ir ES, ir už jos ribų;
- F. kadangi Komisija dabar paskelbė konkursą tyrimui atlikti,
- G. kadangi Komisija paskelbė, kad ji šiuo metu neplanuoja keisti esamų valdymo sistemų, bet ji taip pat paskelbė, kad ketina keisti tai, kaip įgyvendinama BŽP, ir todėl ieško tinkamų alternatyvų,
- H. kadangi dabartinės ES žvejybos valdymo sistemos, ypač bendro leidžiamo sužvejoti kiekio (BLSK) ir kvotų sistema, nėra veiksmingos ieškant sektoriaus problemų sprendimo ir kadangi būtina ir labai svarbu rengti išsamias diskusijas šiuo klausimu, kurių metu būtų nagrinėjami teigiami ir neigiami galimo sprendimo ją pradėti taikyti aspektai,

¹ OL L 358, 2002 12 31, p. 59. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 865/2007 (OL L 192, 2007 7 24, p. 1).

- I. kadangi dėl to svarbu svarstyti būdus, kaip būtų galima pagerinti BŽP įgyvendinimą, ypač tobulinant žvejojimo valdymo politiką, kurios dabartiniai trūkumai yra akivaizdūs,
- J. kadangi jokie pakeitimai nepagerins padėties, jei nebus užtikrinama, kad išteklių būtų naudojami taip, kad būtų sudarytos tvarios ekonominės, aplinkosaugos ir socialinės sąlygos,
1. palankiai vertina tai, kad Komisija pradėjo diskusijas dėl teisėmis pagrįsto žvejojimo valdymo ir numato, kad reikės keisti dabartinę valdymo politiką;
 2. laikosi nuomonės, kad jūriniai biologiniai išteklių yra bendros viešosios gėrybės;
 3. mano, kad minėtosios teisės turėtų būti laikomos ne nuosavybės teisėmis, o savotišku uzufuktu arba teise naudotis daikto teikiama nauda laikantis atitinkamų apribojimų;
 4. vis dėlto pripažįsta, kad egzistuoja atskiros teisėmis pagrįsto žvejojimo valdymo sistemos, remiantis skirtingu tam tikrų aspektų suvokimu, t. y.:
 - a) kam priskiriama teisė, kokios yra šios teisės perdavimo ir pardavimo sąlygos, atsižvelgiant į ekonominę vertę;
 - b) kalbant apie teisės apimtį, ypač atsižvelgiant į tai, ar ši teisė apibrėžiama nurodant zonas, kur galima šia teise naudotis, žuvų, kurias galima sužvejoti, kiekį arba įdedamų pastangų mastą;
 5. palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė konkursą visa apimančiam įvairių valdymo sistemų tyrimui atlikti;
 6. mano, kad diskusijoms skirtas laikotarpis yra per trumpas ir ragina pratęsti šį laikotarpį siekiant užtikrinti, kad įvairios esamos galimybės bei jų padariniai būtų tinkamai ištirti ir išnagrinėti;
 7. vis dėlto pripažįsta, jog net ir neatlikus minėtojo tyrimo akivaizdu, kad taikomos labai įvairios sistemos ir kad žiūrint plačiąja prasme daugelyje šių sistemų, jei ne visose, naudojamas tam tikros formos teisėmis pagrįsto žvejojimo valdymas; taip pat pripažįsta, kad valstybių narių, kurios taikė tokias sistemas, vykdyti valdymo, pagrįsto žvejojimo teisių principais, eksperimentai davė daugeliu aspektų labai teigiamų, rezultatų, pvz., buvo sumažinti pajėgumai;
 8. mano, kad taip pat akivaizdu yra tai, kad Bendrijos lygmeniu ir bent jau kai kuriose valstybėse narėse taikomos mišrios teisėmis pagrįsto žvejojimo valdymo formos, atsižvelgiant tiek į teisių paskirstymą ir galimybę jas perduoti ir (arba) parduoti, tiek į šių teisių apimtį apibrėžimą;
 9. atkreipia dėmesį į šio klausimo sudėtingumą ir dėl to atsirandančias kliūtis siekiant pereiti prie bendros sistemos, neatsižvelgiant į tai, ar šio tikslo būtų siekiama derinant valstybių narių praktiką, ar organizuojant valdymą Bendrijos lygmeniu;
 10. vis dėlto laikosi nuomonės, kad, kaip rodo duomenys, teisėmis pagrįsto žvejojimo valdymo forma taikoma daugelyje šalių ir regionų, kurie turi daugiausia žuvininkystės

interesų pasaulyje, šie sunkumai nėra neįveikiami ir kad mažų mažiausiai reikėtų apsvarstyti galimybes įtraukti šią sistemą į BŽP, atsižvelgiant į tai, kad ją taikant būtų galima pasiekti labai teigiamų rezultatų tam tikrų Bendrijos laivynų valdymo srityje;

11. mano, kad būtina, nustatyti pakeitimų, visų pirma visos Bendrijos mastu nustatytos individualios perleidžiamos kvotos ir kitų teisėmis pagrįstų leidimų, poveikį, ypač kalbant apie šiuos aspektus:

- santykinį stabilumą ir jo svarbą siekiant išsaugoti nuo žuvininkystės priklausomas bendruomenes;
- savininkų sutelktų šių teisių koncentraciją ir iš to kylančius socialinius ir ekonominius padarinius,
- pranašumus, kurių įgytų didelės įmonės mažų įmonių ar bendruomenės žvejybos įmonių sąskaita,
- būgštavimus, kad gali atsirasti papildomų išlaidų, kurios sudarytų kliūčių investuoti į laivus, įrangą, saugumą ir darbo sąlygų gerinimą,
- tikimybę, kad veikėjai, vykdančys aktyvią žvejybos veiklą, neteks turimų kvotų,
- problemas, susijusias su pirminiu žvejybos teisių paskirstymu ir neplanuotos naudos suteikimu tiems, kuriems priskirtos teisės;
- riziką, kad bus pernelyg didelė savininkų sutelktų teisių koncentracija;

12. mano, kad prieš pradėdant taikyti bendrą sistemą reikia spręsti šiuos susirūpinimą keliančius klausimus, pvz., svarstyti galimybę, vadovaujantis esamais precedentais, nustatyti leidžiamų sukaupti žvejybos teisių ribą;

13. mano, kad reikėtų pabrėžti teigiamus teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo, kuris sulaukė pakankamai didelio pritarimo, aspektus:

- pasiektas didesnis valdymo racionalizavimas, nes teisių turėtojai yra tiesiogiai atsakingi už valdymą ir bendrųjų taisyklių laikymąsi, o visa tai paprastai skatina didesnių šio sektoriaus, kuris būtų mažiau priklausomas nuo ekspertų konsultacijų, tarpininkų ir valstybinio finansavimo, verslo pajėgumų kūrimą,
- taikant sistemą supaprastinta laivynų stebėseną, nes teises turintys laivai yra tiksliai identifikuojami,
- sumažėjo išmetamų žuvų kiekis, nes yra galima nusipirkti teises žvejoti tų rūšių žuvis, kurioms numatytos tik mažos kvotos,
- laivynai linkę dirbti pelningai, o tai paprastai skatina mažinti pajėgumus šalinant seniausius ir mažiausio našumo laivus,
- paprasčiausias būdas pradėti taikyti sistemą – skirti kvotas atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės santykinį stabilumą, kad šiai aplinkybei taip pat nebūtų daromas poveikis;

14. kelia klausimą, ar bendra teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo sistema visais atvejais būtų tinkama įvairiems žvejybos būdams;
15. turėdamas mintyje šias aplinkybes atkreipia dėmesį į tai, kad skiriasi vienos rūšies ir daugelio rūšių žuvis žvejojantių žvejybos įmonių poreikiai; ir taip pat atkreipia dėmesį į ypatingą priekrantės žvejybą vykdančių laivų padėtį;
16. turėdamas mintyje pastarąsias aplinkybes laikosi nuomonės, kad šiems laivams turėtų būti taikomos atskiros nuostatos arba naudojant geografiniu atstumu iki kranto pagrįstus kriterijus, arba dalį kvotos skiriant tik šiems laivams;
17. atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina faktą, kad Komisija šiuo metu neketina kištis į dabartines valdymo sistemas;
18. vis dėlto mano, kad reikėtų atidžiau apsvarstyti įvairių teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo sistemų privalumus ir trūkumus;
19. mano, kad būtina užkirsti kelią ekonominiams iškraipymams žvejybos pramonėje, kurie daro žalą nedidelių laivų savininkams, ypač tiems, kurie verčiasi priekrantės žvejyba;
20. pripažįsta, kad tinkamai sukurtos minėtosios sistemos gali skatinti ekonominį našumą; pabrėžia, kad našumas – tikslas, kurio siekiama vykdant bet kurią ekonomikos politiką ir kad vienas BŽP tikslų – užtikrinti, kad žvejybos pramonė būtų pelninga ir kuo mažiau priklausoma nuo viešojo finansavimo;
21. mano, kad, atsižvelgiant į tai, kad žvejyba – bendros politikos sritis, žvejybos teisių valdymo priemonės turi būti tvirtinamos Bendrijos lygmeniu, nes tai sudarytų sąlygas gerinti žuvininkystės išteklių valdymą;
22. įsitikinęs, kad ekonominis našumas naudingas tiek, kiek jis padeda siekti BŽP tikslų;
23. atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją užtikrinti, kad atliekant bet kokius jos inicijuojamus tyrimus teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo klausimu turėtų būti siekiama šių tikslų:

I. pateikti išsamią informaciją apie šiuo metu valstybėse narėse taikomas valdymo sistemas ir šių sistemų analizę;

II. išnagrinėti pagrindinius aspektus, susijusius su teisėmis pagrįstu žvejybos valdymu, t. y.:

- a) kam gali būti paskirtos teisės, kam jos gali būti perduodamos ir ar šios teisės gali būti perduodamos, taip pat visus su šiais klausimais susijusius apribojimus, ir
- b) teisių apimtį, t. y. ar jos apibrėžtos kalbant apie zonas, kiekį (rezultatą) arba pastangas (sąnaudas) ar šių faktorių derinį;

III. atsižvelgiant į patirtį, sukaupią taikant dabartines valdymo sistemas, įvertinti visų šių aspektų veiksmingumą siekiant įgyvendinti BŽP tikslus, turint mintyje:

- a) žvejybos pramonėje dirbančiųjų pragyvenimo lygio gerinimą;

- b) tvarią jūrinę aplinką ir žuvų išteklių išsaugojimą bei
- c) nuo žuvininkystės priklausomų bendruomenių išlikimą;
- d) savininkų sutelktų teisių žvejoti koncentracijos, atsiradusios po to, kai buvo pradėta taikyti sistema, mastą ir dėl to prarastas darbo vietas,
- e) žvejybos sektoriaus ekonominį našumą,

IV. išnagrinėti šiuos klausimus atskirai atsižvelgiant į įvairius žvejybos būdus, taikomus ir Bendrijos vandenyse, ir už jų ribų;

- 24. ragina Komisiją nustatyti ilgesnį diskusijoms šiuo klausimu skirtą laikotarpį;
- 25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, regioninėms patariamosioms taryboms ir Žuvininkystės ir akvakultūros patariamajam komitetui.

AIŠKINAMOJI DALIS

Nagrinėjimų teisių pobūdis

Pirmoji su teisėmis pagrįstu valdymu (*angl. RBM*) žvejojimoje susijusi problema yra nagrinėjimų teisių tipas. Daugelis prieštarauja nuomonei, kad šios teisės turėtų būti priskirtos prie nuosavybės teisių, nors jos ir apima privačią viešųjų išteklių nuosavybę. Taip pat yra aišku, kad tokia teisė įgyjama ir sugautų žuvų atžvilgiu.

Todėl manytina, kad tinkama paralelė yra *uzufuktas* – teisė naudotis pajamomis iš svetimo turto: tai sutartinė teisė, ją reguliuoja ne nuosavybės, o įsipareigojimų teisė. Tai svarbu dėl to, kad *uzufuktas* apima įsipareigojimą nepažeisti šaltinio, iš kurio gaunamos pajamos naudojamos. Taip pat ši teisė gali būti ribojama laiko ir (arba) kitokio tipo sąlygomis.

Pavyzdžiui, romėnų teisėje nustatyta, kad nors *uzufukto* turėtojas gali išnuomoti ar perduoti šią savo teisę, jis negali perduoti paties *uzufukto* ir pats išlieka atsakingas savininkui dėl bet kokios nuomininko ar pirkėjo padarytos žalos. Todėl labai svarbu pažymėti, kad galima apriboti teisės perdavimą ir sąlygas, pagal kurias ši teisė turima.

Teisių suteikimo sistemos

Veikiančios sistemos yra labai įvairios ir akivaizdžiai sudėtingos, tad esama tam tikrų pagrindinių susitarimų.

Pirma – su teisės žvejoti suteikimu ir perdavimu susijęs susitarimas.

- Teisė gali būti suteikta bendrijoms ir paviniams asmenims.
- Bendrijos gali perduoti teisę paviniams asmenims (ir pavieniai asmenys gali perduoti teisę atgal bendrijoms), be to, teisė gali būti perduodama tarp bendrijų ir tarp pavienių asmenų.
- Tačiau tokį perdavimą galima riboti įvairiais būdais. Pvz., pavienis asmuo gali tik gražinti teisę bendrijai arba perduoti teisę kitam tos pačios bendrijos paviniui asmeniui.
- Perdavimas tampa pardavimu, kai perdavimas atliekamas už ekonominę vertę.
- Sąlygos, pagal kurias galima perduoti teisę, padeda nustatyti teisės ekonominę vertę.

Antra – su teisės apimtimi susijęs susitarimas.

- Tai dažniausiai apibrėžiama pagal:
 - vietą, kurioje galima naudoti teisę,
 - žuvų kiekį, kurį galima sugauti (išeiga iš teisės naudojimo),
 - leidžiamas pastangas (leidžiamu indėliu į teisės naudojimą)
 - arba kokį nors šių elementų derinį.
- Teisės apimtis taip pat gali būti susiaurinta specialiomis taisyklėmis, pvz., draudžiančiomis išmesti žuvis atgal į jūrą arba nustatančiomis uždarytas zonas.

- Teisės apimtis yra dar vienas veiksnys, kuris bet kuriuo metu apibrėžia teisės ekonominę vertę.

Abu susitarimų tipai veikia ES lygiu.

Pirma, ES, kaip bendrija, suteikia teisę kitoms bendrijoms valstybių narių forma. Teisė toliau perduodama valstybėms narėms, šios savo ruožtu padalija teisę savo bendrijoms ir (arba) pavieniams asmenims savo nuožiūra.

ES taip pat leidžia apsikeisti tarp valstybių narių, nors vis stiprėja jos pačios valdžia persikirstant žvejybos galimybės, kai šios nepakankamai panaudojamos.

Tam tikrais atvejais ES teises vertina kaip parduodamas teises, pvz., derėdamasi dėl kvotų pasikeitimo ar sudarydama žvejybos partnerystės susitarimus su trečiosiomis šalimis.

Antra, kalbant apie teisės apimtį aspektą, aiškiai taikomas hibridinis požiūris, kur vietą apibrėžia santykinio stabilumo principas, kiekį (išeią) apibrėžia BLS (*angl. TAC*) ir kvotos, o pastangas (indėlių) apibrėžia taisyklės dėl pajėgumų, įrangos, dienų jūroje ir pan.

Dauguma valstybių narių teisės paskyrimui ar perdavimui, jos apimčiai ar šiems abiem aspektams taip pat taiko hibridines sistemas. Tačiau tokios sistemos labai skirtingos. Taip yra todėl, kad sistemos priklauso nuo visos teisės žvejoti perdavimo teisinio pripažinimo apimtį ir jo būdų.

Šiuo metu nepakanka informacijos, pagal kurią būtų galima įvertinti sistemas, todėl Komisijos tyrimas šioje srityje labai džiugina.

Kaip sistemas galima palyginti pagal ekonominį efektyvumą?

2006 m. EBPO tyrime buvo ištirtos devynios skirtingos RMB sistemos. Atliekant tyrimą buvo siekiama įvertinti kiekvieno tipo ekonominį veiksmingumą. Kalbant paprasčiau, toks veiksmingumas gali būti prilyginamas sugebėjimui apsisaugoti nuo to, kad per daug žvejų laivų nesivaikytų per mažo žuvų kiekio.

Buvo įvertintos šios teisių savybės: išimtinumas, trukmė, nuosavybės kokybė, perdavimas, dalomumas ir lankstumas. (Kiekvienai savybei buvo suteikta tokia pat svarba – dėl šio metodo galima diskutuoti, net jei nagrinėjamas vien tik ekonominis efektyvumas).

Geriausiai buvo įvertintos šios keturios sistemos: teritorinio naudojimo teisės (*angl. TURF*), bendrijos lygio sugavimo kvotos (*angl. CQ*), individualios perduodamos kvotos (*angl. ITQ*) ir individualios perduodamos pastangų kvotos (*angl. ITE*).

Atsižvelgiant į ankstesnėje dalyje pateiktas išvadas, sistemas ITQ ir ITE reikėtų vadinti parduodamomis, o ne perduodamomis.

Kiek veiksmingas yra ekonominis efektyvumas?

Makroekonominio lygmeniu ekonominis efektyvumas – tai suderinamumo tarp žvejyboje dalyvaujančiųjų ir galimybių žvejoti pasiekimas. Kai pirmieji viršija galimybes žvejoti, perdavimas / pardavimas tampa priemonėmis, padedančiomis pasiekti tinkamą sumažinimą.

Kai teisė žvejoti pereina į kitas rankas, galimybė parduoti gali pasitarnauti kaip kompensacinės vertės suteikimo priemonė ir taip padėti nutraukti žvejybos veiklas.

Trumpalaikis perdavimas ir (arba) pardavimas taip pat yra aiškiai veiksminga priemonė išspręsti pereikvotų ar neišnaudotų kvotų klausimą.

Kadangi perdavimas yra būtinas pradedant žvejybos veiklas, nuogaustaujama, kad pardavimo galimybė gali tam sudaryti kliūčių.

Taip pat nuogaustaujama, kad teisės žvejoti įgijimo išlaidos gali sumažinti žvejų galimybes investuoti į kitus savo veiklos aspektus, pvz., laivų ir įrangos gerinimą.

Galiausiai, jei pardavimas nebus tinkamai kontroliuojamas, dėl šios teisės savybės gali būti per daug koncentruojamasi į teisę žvejoti ir tokią teisę gali įgyti asmenys ir organizacijos, kurie nepriklauso aktyvios žvejybos pramonei.

Taip pat yra ekonominių klausimų, susijusių su viešąja sritimi, pvz., išlaidų atgavimas, perdavimo mokesčiai ir pan., kadangi tokie klausimai gali turėti įtakos ekonominiam veiksmingumui.

Kiek ekonominis efektyvumas prisideda prie BŽP tikslų?

Ekonominio efektyvumo vertė – ne pats efektyvumas, o tai, kiek jis prisideda prie BŽP tikslų. Šiuos tikslus galima apibendrinti taip:

- gerinti žvejybos veiklos dalyvių pragyvenimą;
- išsaugoti žuvų telkinius paisant tausios jūrų ekologijos ir stabiliai nuolat tiekti kokybiškas žuvis į rinkas;
- išlaikyti nuo žvejybos priklausančių bendrijų gyvybingumą.

Ankstesnėje dalyje buvo pateikta abejonių dėl ekonominio efektyvumo vaidmens, kaip priemonės pirmam iš šių tikslų pasiekti. Ypač atsiradusios papildomos išlaidos galėtų turėti neigiamą įtaką saugumui ir darbo sąlygoms.

Kalbant apie žuvų telkinių išsaugojimą, reikia pažymėti, kad nėra būtino ryšio tarp ekonominio efektyvumo ir pernelyg intensyvios žvejybos. Kai kas mano, kad žvejai privalo saugoti telkinius vien dėl to, kad tai yra jų pačių ilgalaikis interesas. Tačiau šiam teiginiui pagrįsti reikia daugiau įrodymų. Ginčytina, kad pakanka riboti perdavimą tik tiems, kas aktyviai dalyvauja žvejybos veiklose, nes, ištekliams išsekus, finansinės institucijos paprasčiausiai gali investuoti kitur.

Taip pat nuogaustaujama, kad dėl ekonominio efektyvumo gali rasti nepageidaujamų praktikų, pvz., žuvų išmetimo atgal į jūrą ir rūšiavimo, nes tokiomis praktikomis būtų siekiama kompensuoti išlaidas, kurios buvo patirtos įsigyjant parduodamas teises.

Kalbant apie su žvejsyba susijusias bendruomenes, didžiausia problema yra parduodamų teisų poveikis santykiniam stabilumui. Baiminamasi, kad per plačiai parduodant teises per gana trumpą laiką iš tokių bendrijų bus atimta teisė žvejoti ir bendrijos neteks pagrindinio pragyvenimo šaltinio. Šis nuogastavimas ypač aktualus mažų pakrančių žvejsybos plotams.

Išvada

RBM slypi nemažai jau esamų ir potencialių trūkumų ir privalumų. Jie priklauso nuo naudojamos sistemos pobūdžio, ypač – nuo būdų, kuriais teisė skiriama, pagal kuriuos teisė perduodama ir (arba) parduodama ir pagal kuriuos ribojama tokios teisės apimtis.

Komisija aiškiai teigia neturinti jokių ketinimų kištis į dabartines valymo sistemas, kurios ir toliau lieka valstybių narių kompetencija. Iš tikrųjų, kadangi šiuo metu naudojamos mišrios sistemos, pereiti prie vienos sistemos, kuri galėtų būti naudojama tik valstybės narės viduje ar visos Bendrijos lygmeniu, būtų labai sudėtinga.

Taip yra ne tik dėl veikiančių skirtingų teisinių režimų. Tokią padėtį lemia rūpinimasis dėl pagrįstumo, pagal kurį gali būti atliekamas pradinis teisės suteikimas, rūpinimasis dėl galimų kompensacijų už prarastas teises ir rūpinimasis dėl sąžiningumo suteikiant naudą tiems, kuriems teisės paskiriamos iš naujo.

Kita problema – tam tikri RMB sistemų tipai nėra veiksmingai pakeičiami.

Dėl šių priežasčių, negavus daugiau informacijos ir neatlikus konsultacijų ir analizės, negalima imtis jokių veiksmų, netgi geriausių praktikų tarp valstybių narių apsikeitimo lygiu. Tik taip bus galima nustatyti, kas iš tiesų yra geriausia praktika.

Be to, tokia padėtis gali rodyti ir tai, kad skirtingos sistemos yra tinkamos skirtingiems žvejsybos plotų tipams.

Rekomendacijos

Visi Komisijos inicijuoti RBM tyrimai turėtų būti nukreipti į:

1. šiuo metu valstybėse narėse taikomų valdymo sistemų išsamaus vaizdo sudarymą ir analizę;
2. pagrindinio su RMB susijusio susitarimo apžvalgą, atsižvelgiant į:
 - c) tai, kam teisės gali būti paskirtos, kam teisės gali būti perduotos, ar teisės gali būti parduodamos, taip pat atsižvelgiant į su šiais aspektais susijusius visus apribojimus; ir
 - d) teisių apimtį, t. y. į tai, ar teisės apibrėžiamos vietos, kiekio (išeigos) ar pastangų (indėlio) ar šių elementų derinio prasme.
3. kiekvieno šio elemento veiksmingumo siekiant BŽP tikslų įvertinimą, naudojant iš veikiančių valdymo sistemų surinktus duomenis ir atsižvelgiant į:
 - f) dalyvaujančių žvejsybos pramonėje pragyvenimo gerinimą,
 - g) tausios jūrų ekologijos politikos vykdymą, užtikrinant žuvų telkinių išsaugojimą; ir
 - h) nuo žvejsybos priklausančių bendrijų gyvybingumo išsaugojimą;

4. šių problemų tyrimą, jas vertinant atskirai skirtingų žvejybos plotų, esančių Bendrijos vandenyse ir už jos ribų, tipų požiūriu.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	28.2.2008
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 21 -: 3 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Alfonso Andria, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Ioannis Gklavakis, Hélène Goudin, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Margie Sudre, Cornelis Visser
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Thomas Wise
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (178 straipsnio 2 dalis)	Francesco Ferrari